

سوار پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه و صوبه داری مالکه از تغیر خان جهان
عرف شایسته خان و مرحومت صد اسپ از آن جمله یکی با ساز طلا و فیل
با ساز نقره و ماده فیل و یک لک روپیه فقد سر بلند ساخته با جمعی از
بندهای دیگر دستوری دادند - بعد آن قاسم خان را سلطخ جمادی الاول
بعنایت خلعت و شمشیر مرصع و منصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو
اسپه سه اسپه و صوبه داری صوبه احمد آباد و مرحومت اسپ با ساز
طلا و فیل با یوراق ذمه و یک لک روپیه فقد سورفراز و سر بلند ساخته
رخصت فرمودند - و بمقتضای رای عالم آرای چنان مقرر شد که تعین شدها
در سواد اجیان اقامت وزیده پلس مراسم احتیاط بجا آورند - اگر شاهزاده
مراد بخش سعادت منشی و ادب اندیشه اطاعت حکم بجا آورده
احمد آباد را خالی نماید بهتر و الا دیگر باره از راه تربیت و اندر ز که
از لوازم اتمام حجت است در آمده او را متقدیه گردانند - و اگر باوجود
این مراتب در مقام شدت برآمده بجهنگ در آید بی توقف با سائر
اویلی دوامت باحمد آباد رفته در استخلاص ولایت مذکور سعی بایغ بجا
آورند - چون آن هر در سردار آزمون کار بقرارگاه معهود رسیده اقامت
وزیدند شاهزاده محمد مراد بخش با لشکر بسیار بداعیه مقابله با سپاه
نصرت دستگاه روانه گشته بعد از وصول به مقام قریب تنها باولیای دوامت
قدر صوات روبرو شدن از مصلحت در دانسته بهمان پایی که آمده
بود برگشت - حسب الامر جلیل القدر در خدمت نیض موهدت
خدیبو روشن فمیر بلند اختر محمد اورنگ زیب بهادر که در آن ولا
بشهرت اراده عیادت پدر بزرگوار رایت ظفر آوت موکب اقبال را از تفاصیل
بخشیده با سائر کومکیان دکن روى توجه به مقصد نهاده بودند رسیده نیض
الدور سعادت ملازمت گردید و در آرزوی این نوع روز فریغناه نیرنگ طمع

و ترغیب گشته کمر بشرایخت تردد قائم بست - در وقتیکه ذواحی اوجین متحیم سراذقات عزت گشته معامله نزدیک بمقابلہ رسید خدیو اعظم شکوه بزرگی را کار فرموده هر چند خواستند که ادواب مصالحت مفتوح ساخته راجه را بر شاه فشاری سحاب لطف در مقام اطاعت در آورند و از بیراهه روی هر راه اورده از سوراء برخیزانند او پیشونت طبع و درشتی مذش که لازمه سویشت رشدت این طایفه جماد نهاد است پیش آمده معامله را یک رو کرد و بر سر امور دور از کار پا محکم فموده رو به نبرد اورد - بنابر آن شاه نصوت دستگاه بآرایش صفوپ و ترتیب یسال امر عالی صادر فرمودند *

خوش نقیبان جهان در گرفت جهان در جهان موج لشکر گرفت
سپاه از راه موج می‌زد باوج چو زریا که بادش در آرد بموج
ز بانسگ هیونان گیتی نورد شده پر صدا گندد لجورد
بنابر آنکه در همه وقت و همه حال نقش مراد خداوندان دولت و بخت
بو وفق دلخواه درست می نشیند و اسباب پیشونت کار خود بخود
مهیا می گردد سرداران نا آزموده کار لشکر بادشاهی بمقتضای نزول احکام
قضا و قدر در کنگاش خطأ فموده از راه نیامد کار در جریب کم عرض و زمین
پر نشیب و فراز منزل اختیار فموده عجاج آن چون به تهیه جنگ و یسال
پر اختلند جمعی در همان دره تنگ پی هم و بعضی بر کرانهای آن جا بجا
بسیار بی ترتیب و بی روش ایستادند - از مشاهده این حال و آرایش
افواج بدین متوال بر قندهاران و کماندواران قدر انداز شاهی آغاز گپر و دار
نموده آن اجل رسیدگان خدا گپر را در آن شیب بداد شیبه نیر و تنگ
گرفته اتش فدا در خرومن حیات بسیاری زند - اگرچه راجه پیشان نیز مانند
تیغ آبدار بکار زار در آمدند و بی محابا از سر جان در گزشته باجل دست

و گوییان شدند بمساعدت همت کارگر و کار فرمائی جلادت در اندک
فرضت غلبه نموده جمعی را جبریع و قاتل و بعضی را مذکوب و مغلوب
بوازی فرار ازداختند. چنانچه مکنند سذکه هاده و لرجن کور در عین گرسی
هدنگاهه کارزار از سر قدرت و قوت تمام بحمله شیرازه از جا در آمده از سر
نهضه و روزی تجلّد افواج عالی را نکار و میز نموده از قیل سواری خانه پیش
گوشتند و بضریب نیخ جانستان و فیروزه سیده دور حق دلیلی و دلاری چنانچه
حق مقام بود بچا آورده کارستانی در عرصه مصاف بر روزی کار آوردند که
سالهای دراز یافت صفحه ایام خوانند بود - اما چون افواج از ترتیب
اقناده و سرداران بی ثبات بمدد آنها نپرداختند لچار آخر کار بعد از
قماش دستبرد فمیان و تردات شابان با پانصد تن در راه خداوند زمین
و زمان جان را نثار نموده نیکنامی ابد عرض گرفتند - درین اذله شاهزاده
موارد بخشش با فوجی چراز از جانب ادو سیده این مردم را دو دله گردانید
و از روزی دلیری تمام به نذکرای آن جریان آمده ترازیل در بدلی ثبات و قرار
فوج بادشاهی انداخته راجه را نیز بیدست و پا ساخت - چنانچه بسبب
تفکی عرصه نبود قرار و آدام بر این مردم بغایت تذکر میدان گشته از
جهت تذکر گیری دو طرف ساخت تردد بر اینان از مضيق حوصله
تذکر ظرفان تذکر ترکیب - لاجرم بعد از شهید شدن چندی از مسلمانان
و بکار آمدن جمعی کثیر از راحبوان راجه و قاسم خان از کمال بی عزیزی
جان مفتی را از معركه بدر پردن خدمت دانسته در قطبه زنجی راه فرار
از باد سبقت برند و نقد حیات چند روزه را از جمله مقدمات انگاشته بکمال
بی ناموسی خود را زنده انگاشتند - بهادران موکب اقبال تا سه چارکه
بدنبال هزیمندان تاخته جمعی انبوه را در طی راه مسافر آن جهان ساختند
و جنس بسیار و غذیم بیشمار بدست آورده مظفر و منصور بمقزلگاه خویشتن

مراجعت نمودند - شایسته مرتبه ظل الہی و سر افراز اورنگ جہان پناہی
 . بعد از چهار نمائی شاهد فتح و ظفر قرین دولت و اقبال مظفر و منصور
 بدلده اوجین رسیده ظاهر قصبه مذکور را مرکز رایت ظفر آیت ساختند
 و بعد از یک مقام دو بسوی دار الخلافه نهاده کوچ بدوج مرحله پیما
 گشتد - چون حقیقت این معنی از عرایض صوبه داران ناحیت معلوم
 رای عالم آرامی شد در موضع بلوج پور استماع این قضیه ذهنگام انفاق افتاده
 باعث کدورت مطلع اذوار صفوت و صفا یعنی آئینه خانه ضمیر گردید -
 داشتند که فرزندان سعادتمند وثایق عهد و پیمان بیمان آورده از
 فرمان پذیری قهرمان خرد بیرون رفته اند و در پیش بود گاره مدت و
 همداستان و پار و مددگار یکدیگر گشته هنگامه آرامی طغیان و خروج شده اند -
 بی توقف از همان منزل بتکلیف شاه بلذذ اقبال معاودت فرموده فهم
 شعبان سنه هزار و شصت و هشت ساحت مستقر الخلافه را از فیض
 فرزل اشرف برگت اندرز سعادت جاوید ساختند - بمجرد رسیدن آن جا
 پنهانی لوازم یساق و تجهیز عساکر منصور پرداخته در ترتیب افواج اهتمام
 تمام بجا آوردند - و بیست و پنجم ماه مذکور جنود ظفر آمود را از
 مستقر الخلافه دستوری پیش داده بهر یک از امراء عظام و مردم بادشاھی
 در خور مرتبه و حال خلعت و اسپ و فیل با براق سیمین و کمر خنجر
 و شمشیر مرصع آه این مقام به تفصیل آن بر ذمی تابد میهمت فرمودند -
 بعد از آن قوت الظهر خلافت سلطان محمد دارا شکوه را به تشریف
 خلعت خاصه با نادری نکمه لعل و مسوارید و شمشیر و گهپوغا مرصع و رته
 که از روی شکون و راه حسن فال کشور کشایان این اقلیم در وقت نوچه
 به تسخیر سمت جنوی برای سواری می گزینند و در اسپ خاصه یکی
 با زین مرصع و دومین با زین طلا و فیل با براق سیمین و پوشش محمل

زربفت و ماده فیل سرمایه اعظام و اکرام بخشیده هنگام رخصت که
فی الحقیقت ملاقات آخرين و رخصت واپسین بود بحکم غلبه افراط
محبت آن جان جهان را چون دوچ روان ننگ در برگرفته زمانی دراز
در آغوش عاطفت داشته رایحه حیات جاوید بمثام امید رسانیدند - پس
از آن که آن والا گهر درج دولت و اقبال بذلبر ادائی حق سپاس عواطفت
و مراحم بی قیاس خاصه این مایه عذایات فمایل نسلیمات و سجدات شکر
بجا آورده خواست که روانه مقصد شود همت الشرف به راهی بدرونه
تأیید الہی گماشته دست بدعاى استدعائی فتح و ظفر آن بالذ احتراز
عطای کدا نصل و افضل نامتغاھی بوداشته از روی خلوص نیت و صدق
طوطی اجلیت این درخواست از درگاه مجیب الدعوات فرموده رو بقبله
استاده فانجه با کمال وقت و توجه خلطرا خواندند - و از کمال عذایت
و غایت مرائب شفقت مقرر کردند که هم از دروازه کنهره فقره قریب دولت
و سعادت بر رته سوار شده گوزکه دولت را برای شگون فتح و نصرت
بالذ آوازگی داده روانه سمت مقصد گردید - چون فرموده بجا آمد و آن والا گهر
بدستور مذکور سوار شده امرای عظام و بذدهامی بادشاهی همگی باندازه
قدر مقدار و فراخور قرب و منزلت در کمال ادب و اندام هاله وار اطراف
آن ماه تمام راه فراگرفته و دیگر مقصدداران بیشمار از یمین ویسی از بر قنداز
و باندار و نیزه دار در رکاب سعادت و همچغین سائر نوازم این مقام که بحلیله
حسن توزک و ترتیب مزید آرایش و پیرایش پذیرفته بود قدم برآمدن
اعلی حضرت از مشاهده این حال در لجه حیرت فر رفته تا برآمدن از
دروازه خاص و عام بتکیه عصا ایستاده نظر فیض اثر وقف تماشی جمال آن
حال اوچ اقبال داشتند غافل از آنکه اراده جذاب الہی و انتقامی قضا با مر
دیگر متعلق گشته از رنگ آمیزیهای نیزه تقدير معامله رنگی غریب

بر آرد و قوع این معنی باعث فساد نظام عالم و شورش احوال دارالخلافه بگی آدم گردیده خلعت خلافت از آن حضرت خلع نمایند و بوسیله این هنگامه چار قب سلطنت ربع مسکون از آن عزیز کردۀ حضرت عزت انتزاع نموده بدیگری می پوشاند چنانچه حقیقت آن عذریب بر اصحاب بصیرت از سیاق کلام ظهور یافته باعث حیوت ایاب خبرت می گردد .
القصه بعد از رخصت شاه بلند اقبال چون ملاحظه وقت ضرور بود زینت انزالی سوادق عز و تمکین بادشاهه زمین و زمان ملکه معظمه صاحبه مکرمه ذاموس العالمین بیکم صاحب نامه عاطفت مضمون بجهت اطفای نایره فتنه و فساد بقلم آورده مصححوب فاروق بخشی سرکار خود ارسال داشتند *

نقل نامه بیگم صاحب

از آن جا که مرتّه ظلیّت الهی نظر بعموم کائنات مقتضی پایه نگاهداری است بر بادشاهان عظیم الشان که متحملان بار اماقت خلافت اند لازم است که نسبت بکافه برایا و رعایا که همه رمۀ حضرت پیروز گارند دفیقه از دقائق مراعات طرف حمایت ایشان مهمل و معطل نگذاشته در همه باب لوازم پاسخانی بجا آورند . الحمد لله که اعلی حضرت عموم اوقات فرخنده ساعات شبان روزی را بعد از ادائی وظائف طاعات باهتمام نظام ملک و ملت مصروف داشته همواره توجه اشرف بمعموری و امنیت مملکت و رفاهیت خلائق مبدول میدارد و از مبادی احوال فرخنده قال تا حال پیوسته بر وفق احکام کتاب و سنت حضرت خیر الانام اطاعت ضریت رب العزت پیشه نموده شیوه که شبیه بل مشتبه به بیروشی و بیطریقی باشد از هبچکس قبول ندارند علی الخصوص از فرزدان سعادتمند که آراسته بمزایایی ادب و اخلاص اند . درین وقت که بسب

وقوع هوج و مرج که خاصیت ایام فتوت و از لوازم ماهیت امثال این اوقات است از زیاده سرمی فتنه پرستن و هن و سنتی بکشاد و بست امور دولایات نزدیک و دور راه یافته ضرر کلی عاید حال (عایا و ضعفا) گشته تلافی و تدارک بی اندامی اشوار نابکار و ترمیم احوال دل خستگان و ستم رسیدها منظور نظر فیض اثر است بگفته نانوسودگان روزگار که ذه عقل آزمونکار دارد نه خرد آموزگار مهیج فتنه و فساد گشتن و ارتکاب بر انعال ناصواب نموده در صدد ضرر جان و مال و فاوس سپاهی و رعیت که همگی مسلمانان پاکیزه اعتقاد صاف دین اند در آمدن و از ملاحظه صوابدید هنگام و ایام انماض عین نموده تجهیز جیوش و جنود و تسویه صفوں مصاف با برادر کلان و ولی عهد باشاه جهان که در ظاهر و باطن مبارزت بقبله کوئین است پیش نهاد همت ساختن از آئین حق پرسنی و خدا شناسی و زم و راه سعادت کیشی و دور ازدیشی بسیار بعید است - باید که آن برادر کامگار خود را بودی صدق و ارادت و حسن اعتقاد نزدیک ساخته و سرتا سرا احکام را از نه دل و جان بهبود تلقی نموده در اظهار لوازم اخلاص و شرایط خلوص و یکرفتگی ایستادگی نمایند و از سوء خاتمه مقابله ولی نعمت و بقتل رسیدن مسلمانان طوفین در ایام فیض نظام رمضان الذي انزل فيه القرآن احتراز واجب داشند - و در هر مقام که رسیده باشد قوف ورزیده بر مکنون ضمیر و مركوز خاطر آگاه سازند که مطابق خوانش شریف حقیقت بعض اقدس رسائیده جمیع امور ساخته و پرداخته آید *

چون فرستاده رسید و مکنوب برسانید و مقارن آن احوال خبر رسیدن شاهزاده کلان بدھولپور و قائم نمودن گزرهای چنبل که نشیب و فراز و شکستهای تذکر گزار دارد گوش زد آن والا جا گردید بزنگ باد وزن و برق فروزان روان گشته برهمنوی زمینه داران آن حدود براهی که هرگز قدم

لشکر ظفر اثر بر سبیل راه گزر آشناهی آن سر زمین نشده بود شبا شب از آب مذکور که عمقش در آن مکان تا بزانو عمور نموده رسول مذکور را دستوری پی معاودت داده عرضداشتی در خدمت اعلیٰ حضرت باین مضمون

ارسال داشتند *

نقل عوضداشت

بعرض اشرف حضرت ظل سبحانی خلیفه الرحماني میرساند که چون اختیار روائی امور ملکی و صالی بآن حضرت فماضه و مواد استقلال و تصرف شاهزاده کلان در حل و عقد امور جهانگرانی از آن گزشته که بشرح و بیان راست آید لاجرم بوسیله مزید اعتبار و علت دوام نسلط و اقتدار همواره در ایدا و آزار نیازمند بوده مدار کار بر پیش رفت خواهش طبع خویش نهاده آنچه منضم فساد بلاد و عدم صلاح عباد بوده بعمل می آورد و راه مغلق از هر سو بر روی خیر انديش مسدود ساخته خواست که باین طريق ابواب مداخل خزانه دکن که قلت زر آن علت خرابی و پراگندگی لشکر است بر روی روزگار اين رضا جو فراز نموده چنانچه در عین وقت کار که حسب الحكم لشکر بر بیجاپوریان کشیده بقصد هزار سعی کار بر آنها تنگ ساخته در مضيق قبل داشت و فردیک بود که پیشکشی گرانمند بگیرد یا همه را مستحصل مطلق ساخته بی جا و بی پا کند سزاولان شدید بطلب لشکر بادشاهی فرستاده نهانی کسان خود را بهقصد نسلی قلب و استعمالت خاطر اهل بیجاپور تعین نمود - و قوع این معنی و خبرهای مختلف کوفت اشرف موجب خیره چشمی غنیم گشنه وهن و فتور تمام در میانی ثبات دلاوران لشکر راه پافت - و بنابر این مصلحت که عین مفسدة بود اکثر مردم سر خویش گرفته بهر طريق

و هر طرف متفرق گشند - اگر خدا نخواسته در ملک غذیم چشم زخمی عظیم بشکر ظفر اثر می رساند در سائر اقلیم سبعه شهود یافته موجب خفت دولت پاندار می شد و یقین که تلافی و تدارک آن از حیز امکان و قوت اقتدار اشرف بیرون بوده از عدم عاقبت اندیشه شاهزاده کلان عمرها صورت نمی بست - بکرم الهی نیازمند صاحب این حال بود که با وجود بی مددی اعوان و انصار دل بر کارگیری نایید الهی بسته و نظر بر راه عقدة کشائی اقبال کشاده اهل عزاد را سر کوفته و گوش تائمه بعد از فوز مطلب با خیل سعادت صحیح و سالم از حدود آن ملک گزاره نموده بتوانگ آباد رسیده - و با وجود این مایه بی مددی و کارشکنی اکتفا نه نموده بی سابقه تقصیر و اندک بیروشی و لغرض که مستلزم فی الجمله کم لطفی و سزاوار کم توجیهی آن حضرت بوده باشد معال بر از جاگیر همچو منی درست اعتقاد رضا جو تغیر نموده تنخواه طلب آن چنان ناخلفی که بی موجب سر از دائرة انقیاد بر آورد، مصدر گوناگون بی ادبی و فساد گردیده بود نمود - و بر وفق اراده نامواب همگی مطلب صحیح داعی دولت خواه را بطريق ناشایسته خاطر نشان اشرف کرده جسونت سنته را با لشکری گران سنج به صد افتراض مختصر ملکی که نامزد نیازمند شده بود فرستاده قصد آن نموده که بهر صورتی که رو دهد و بهر طریق که پیش زود قطعاً ناخن تمامگ خیر اندیش در معال متعلقه باشahi بقدر نگشته یک کف دست زمین هم در قبضه قبض و تصرف خیر خواه فعائد - چون مجازی احوال بدین مذوال مشاهده افتاد و سیاق کار بدین ذهن ملاحظه گردید و آن حضرت از روی بی اختیاری مطلقاً باختیار او شده مؤید تدقیق امور ملکی نمی شوند و سائر فرزندان را بدقتنه او دشمن انگاشته بهرچه تعجیز می نماید فرامین صادر می فرمایند

پس ناموس غیرت بر ذمت همت گرفته بخاطر قرار داد که خود را
بسعادت ملازمت اشرف رسانیده حقیقت معامله را بوجوه معقوله خاطر
نشان اشرف سازد - راجه جسونت سنگه از ورود و صدور این مرید خبر یافته
بتحمیک کمال بی سعادتی هنگام کوچ سر راه بر عبور خیل اقبال گرفت -
ناچار طریق تنبیه و گوشمال این کوتاه اندیش فرا پیش گرفته آن سست رای
را که خار مانع سر راه شده بود شکست سخت داده از راه بر خیزانید -
بر رای عالم آرامی ظاهر است که اگر سوای دریافت ملازمت اراده دیگر
می بود بدست آوردن او و همراهانش که بحال تباہ و روز سیاه پی سپه
وادیع هزینت شده بودند چه قدر کار بود - اکدون شنیده می شود که
شاه بلند اقبال لواح خصوصت بر افراد خانه بازاده مقابله بدهولپور رسیده اند
چون مواجهه ایشان با همچو من غنیمی لشکر شکن بهیچ وجه صورت بستنی
و نقش مرادش با مثل من حریفی پر فن اصله درست نشستنی نیست
صرفه درین است که معامله را بطرح انداخته چندی بصوب پنجاب که
در تیول ایشان مقرر است شناخته خدمت حضور اقدس باختیار این مرید
مرشد پوست را گزارد بعد ازین بهر چه رای عالم آرامی اقتضا نماید بعمل
خواهد آمد *

پس از فرستادن عرضداشت شاه مظفر لوا بخابر نوید دریافت مقصد
که از اشارت سراپا بشارت دولت جارید یافته بودند بترتیب افواج پرداخته
همه عنان دولت و بخت روی همت بناورده گاه نهادند - * ایدات *
برآمد به پیل آن بل ارجمند چو خوشید بالای کوه بلند
بجنبد لشکر بلر زید خاک شد از نعل اسپان زمین چاک چاک
بگردون شد از فای زرین خروش بدربایی لشکر در افتاد جوش
رسیدند لشکر بشکر فراز زمانه در گفته را گرده باز

سپاه از دو جانب صف آراسته زمین آسمان وار برخاسته اکرچه از جانب دیگر دارا شکوه نیز بترتیب انواع والا بر طبق ارشاد خلیفه زمین و زمان که مرشد دین و دنیا می‌اهل سعادت و رهنمایی معاد و معاش ارباب ارادت است پرداخته از مغولان فجر آزمایی مرد افغان و راجپوتان آزم دوست فوارشمن و افغانان و شیخ زاده های صف شکن که اگر بمثل درین زمانگاه عنان خفیف و راکب سبک سازند از بیم خوب دست و زخم نیخ گران سنگ ایشان اسفندیار روئین تن بل دستم تهمتن بسبکی هزیمت تن داده عار فوار بخود قرار دهد و اگر فی المثل خدنگ راست آهنگ ایشان راه بالا پیش گیرد هر آنکه بسهم آن بهرام خنجر گزار از دائره چنبر چرخ زجاجی بیرون زود در هراول و چند اول و برنگار و جرنگار تعین نموده خود بطريق تمن و ثبات در سراپایی پیکر قول مانند روح به نیروی شجاعت و دلیری در قلب تمدن گرفته هماندان را نیرو میداد و بمعرفه رسیدن سرپله از جلادت ازی چون شیرپله بر قلب خیل شاهی حمله ای مردانه نموده تا ممکن و مقدور داد سعی و تلاش داد - اما چون مشیت جذاب الهی برآن تعلق گرفته بود که ادب اسلامی شامل حال او گشته بخت زیون و طالع واژون منعیط روزگارش گورد و ملک و دولت باین سزاوار مکارم تاج و تخت ارزانی شود لاجرم ابواب بله جلیه بر روی وقتی مفتوح گشته از هر چهار جا فیض جنود غیبی بقهر و طردش برخاست و راه نزول حوادث آسمانی یکجا به بروکشاده کار بجهات رسید که دوست و دشمن و خویش و بیگانه سر رشته مرود از دست فرو هشته قاصد جان و مالش گردیدند بمرتبه که سانه طبایع و ازان و بسایط و مرکبات کون و مکان از ذره تا خوشید و ماه تا ماهی در مدد هوا خواهی این را لاجه و مقام انتقام آن سلطنت پناه درآمدند - لاجرم

شمه سرداران بیکبار نشانه تیر تقدیر گشته در دم از صدمه تهر الہی بندھوی
فیست و فابود گشتند که پذداری اصّه بر روى زمین نیامده بودند -
و پیش از آن که بعضی جوهر مردی و حیّت آشکارا نموده داد
شہامت و دلیلی دهند همه بزمهمایی توپ و تفنگ یک جا سر بر خط
فرمان اجل نهادند - و حقیقت این واقعه از قرار واقع و شرح این معنی
مدهم آن که چون کتابیب افواج هر دو طرف که باعتبلو تراکم چون امواج
دجله و جیحون از حد حصر و احصار بیرون و بحسب شمار چون خیل ستارگان
از شمار افزون بودند کوه و هامون را فرو گرفته داشت و صحراء پر شیر و ببر
و پانگ و هژبر گردید و گورکه سطوت و دمامه دولت که از صدای رعد
قوی صولت نربود بر فیلان عربدهاگر که سهاب آسا روی زمین را فرو گرفته
بودند بعیدن درآمده زلزله در زمین و زمان انداخت سوار و پیادهای
طرفین مانند سپاه در رنگ شطرنج در عرصه کارزار برابر پکدگر یسال بسته
توپهای راست آهنه درست انداز دورس ازدها نفس را که بدمنی عالمی
را برهم زند زیور زمین مصاف گردانیدند - نخست از آمد و شد سفیر
تند پی تیز رو تیر پران و پیک گرم نگ تفنگ خروشان که مدار گفت
و شفید دلیران بر آن سرت سر چنگ و مجادله وا شد و هنوز کار بسرزنش
و تغیر شمشیر و حرف پهلوان لخراش خفچر بیغارة تند و تیز کفاره فرسیده
که تیر جهندۀ بان باهنه بر همزی نرمیان شیر دلان پلنگ افگن بموشک
دوافی درآمد - و زنگوک بفیاد نیش زدن نموده گجذالها از بالای پیلان
مست عربده جو سرکوبی دو و فزدیک آغاز فهاده دود از نهاد و گرد از بفیاد
اکدی از بهادران برآورد چندانکه هنگامه گرم خوانی تیغ دم سرد و قوت
تیز زبانی سلن دلچوی جانستلن در رسید - و کار از دستیاری و یکه تاری گزشته
معامله بکین توزی و جلادت اندوزی جمالگی افواج طرفین کشید - و پلنگان

سخت کوش که جز در کنام قربان و نیستان ترکش آرام نداشتند باستقبال
هزبران بیشهه جدال و قتال پیش آمده تبع جلادت از نیام تجلد و تهور
برکشیدند - و بهاران پر دل کم هراس مانند شیر زبان و بیرون بیان خود را
در عرصه رزم انداخته از گویان کشی اجل و تقاضای خون گرفتگی باهم
دست و گویان شدند - و ثابت قدمان عرصه پایداری باد پایان آتشین لگام
را گرم عذان ساخته باندار دستبازی در عرصه نبرد چالشگری آغاز نهادند -
آشنا و بیکاهه از هر گوشه کمان طعن زده کرده باراده ستیز و آوبز تبع سرزنش
را بفسان جنگ دادند - علی الخصوص چشم و چراغ انجم سروزی دل
و زهره پلنگان دلوزی و دلیری شاهزاده محمد مراد بخش * ابیات *

بیدان مولی چو غرنده شیر نهندگی بدست ازدهلی بزر
کمان بسته و ترکش آراسته جوان شیری از نیستان خاسته

صرصر وار فیل سوار خود را بیدان صفوی انداخته بدلی محکم مهم سازی
بر میانجی شمشیر قاطع خود گراشته و صفحه میدان ستیز را که از شور
دار و گیرنمودار روز نشور و روش عرصه رستخیز شده بود کارستانی نموده
بزخم دو نیز برو را کامگاری یافته ازین روز تازه روئی ابد حاصل نموده مانند
شمشیر مرد افگن در عرصه جاذبازی جوهر مردی و معنی دلوزی آشکارا
نموده محضر شجاعت و طومان شهامت را بهر زخمهای نمایان رسانید -
درین حالت دلیران شیر دل پیل تن که برخلاف شیران و پیلان بیشهه
بی اندیشه خود را بر دریانی آتش میزنند بل مانند باد صرصر گزار از بصر
و بر و کوه و در برابر دانسته بغاپر کمال عدم بیم و باک از بوار و هلاک
نمی اندیشنند - خصوص داود خان ملازم دارا شکوه درین پله نیز از تضا
حنو ندموده بآن بادشاهه زاده والا تبار روبرو شد و بضرب پیلک زده برو نارک
دلدرز و تبع جوشن در مغفر شکاف خود بر فرق و پلک بر حدقة همراهان

آن عالی مقدار دوخته ترک و تارک و سرو پیکر همگفان را از هم گستته
 صوف ایشان را از پکدیگر شگافت و قبول سواری آن پلنگ صولت و شیر
 سطوت را که از کثوت زخم نیر چون فیل مرغ پر برآورده بود از روی نسلط
 بر گردانید - و از جانب دیگر هژبر بیشه جلادت نهنگ بحر شجاعت
 خان حقیقت نشان بی ربو و رنگ رسم خان بهادر فیروز جنگ که اسمش
 بر حقیقت مسمی دلالت حقیقی مطابقی داشت به فیروز ذاتی
 و بهادری جبلی چون کوه پا بر جا قدم ثبات و قولار استوار ساخته کارستان
 نمایان در عرصه کارزار بر روی کار آورد و مانند تیغ بیدریغ بکارزار درآمد
 تردات نمایان خود را روش کارنامه رسم و اسفندیار گردانید - و بدستبرد
 نمایان و حملهای متواتر چندین تن را بی سر و جمعی کثیر را زخمدار
 از پا در آورده جوهر حدت اصلی آشکارا ساخت و به فیروز تائیدات ریانی
 و تقویت آسمانی نصرت و فرست یافته به نهایت غلبه و کمال قدرت فوج
 پیش روی خود را برداشت - و همچنین از اطراف و جوانب پیاده
 و سوار به پیکار مردم روبوی خود رو در آورده بکوش خنجرهای آبدار
 چشمہ چشمہ خون بر زمین ریختند و بهیئت مجموعی حمله آورده
 چندان ایستادگی و پائدازی بجا آوردند که قلیلی در گرد و پیش فیل
 سواری شاه نصرت پذیر تاج خلافت را گرامی در محمد اوزگ زیب
 بهادر مانده دیگر اکثر مردم طریقه فرار مساوک داشتند - در این وقت آن
 شهسوار برگزیده جوهر نمای گوهر مردی و شیری و حرز بازی دلاری
 و دلیری طراز عرصه مصاف آرائی کلید مخزن کشورکشانی * نظم *

ببر چوشنی سبز چون نوبهار بزیر ابلقی نند چون اوزگار
 بهر جا که شمشیر او کار گرد یکی را دو گرد و دو را چار گرد
 نه بدم از خدنگ و نه باک از سنان قضا را به تسليم داده عنان

پنجه‌یک همت والا و رسوخ عزم جزم با فوج عمان موج بعدد افواج برهم
خوردۀ و باعانت و امداد برادری جا و بی با شده رسیده گرد از زمین
مصطفی برآورد و از جویبار سرشار شمشیر آبدار آب بر آتش شعله خیز
ستیز زده التهاب آن را فبو نشاند - * ایات *

رسید آسمان را قیامت بگوش
برآمد ز قلب دو لشکر خروش
به بسیاری از ریگ دریا فزون
دو لشکر فگویم دو دریای خون
چو جوهر بندان گرفتند تیغ
دو بند برهم بلان بیهوده
قصد دلیران کمان در کمین ز جوهر لر ابروی شمشیر چین
اتفاقاً در آن عرصهٔ کمیر و دار که کشاکش کمند دلیران را کش جذبهٔ زلف
پوخم دلیران و کمان و ترکش پر تیر دلیران رشک ابروی دلجهوی مهوشان
وصف مژگان دادوز خوبویان شده و از بس جوش خون تا بکمر رسیده
پیکانها برنگ لعل پیکانی داز آن دو ترکش کان بدخشان گشته پکایک
نمیب جراحت مفکر تفکر بر بازوی خان نیروز جذگ رسیده فرزیک بود
که همانجا از پا در آید اما بمتحض نگهداری غایبت ربانی دمی چند سالم
مانده از غایبت غیرت شجاعت پنجه‌یک این حرکت ناهنجار از نیول فرود
آمده بر اسب سوار شده با کمال قهر و غصب از روی کیم توژی بر فوج
پیش روی خود تاخته جمعی کثیر را در عرصهٔ دار و کمیر از اسب حیات
پیاره نموده بخانه مهان فرستاد - با آنکه زیاده بر بیست تن در آن
وقت نازک به مراد پیش رسیده بودند برم دستمنه کام از اعدامی خود
عوشه مصدر ترددات نمایان گشت - و مانند کوه پا بر جا قدم ثبات
استوار ساخته و از راه شجاعت بسان کوه در زیر تیغ پاره‌داری نموده
با وجود زخم‌های منکر چنانچه باید تمکن ورزید و درین صورت حقیقت
سر بازی و جان‌نهشانی مجسم و مصور ساخته با صد هزاران نیکنامی

بدرجه شهادت رسید - و همچنین را و ستر سال هاده و راجه روپ سندگه
راتهور و راجه شیو رام گوز و ارجن وغیره سرداران راجپوتیه که همه سرداران
کار آزموده مصاف دیده و دیگر امرای نامدار تهور شعار که آسمان آسا
سراپا زهره و چون کره زمین همه تن دل و گوده پویند بعد از ترددهات
نمایان جان از گرداب فدا بیرون فبرده در معرکه دلاوری رایت نیکنامی
بر افراختند - و دیگر جمعی کثیر از اهل اسلام از سرخی شهادت رو سفیدی
دریافت این سعادت که غازه چهره مردمی و سفید روئی مردانست آراسته
و پیراسته بزغال حوز عین شناختند -
* ابیات *

چو دارا چنین دید رفت از شکوه
بجنید با لشکری همچو کوه
به تندی برآن پیل تن راند پیل
دو دریا دیگر بار جوشندۀ گشت
سرداران صاحب جوهر از طرفین مانند شمشیر خونریز جوهر ذاتی خود را
آشکارا نموده پنجه در پنجه یکدیگر افکنند و از فوط کشاکش در کشش
و کوشش سرنشته پائداری از دست نداده بهمان طریق می آیندند
تا آنکه دارا شکوه از غایت اضطراب و بیچارگی آئین سرداری فرو هشته
از راه نیامد کار و بی مددی طالع از توپخانه خود گرشه فیل پیش راند
و با جمعی از سادات بارهه و یکه تازان مغول در آن بحر طوفان خیز آتش
که از شعله نشانی اودهای پرآن بان و تیر و توپ قیامت آشوب شش
جهت را گرفته بود خوبی سمندر گرفته غوطه خورد و در عرصه زد و خورد
که وقت تردد و مقام انتقام بود توپخانه خود را معطل ساخته گرفتار باران
مریک که از ریگ ابرپلازک بر سر خون گرفتگان اجل رسیده در ریش بود
گردید -
* ابیات *

شتابان در شاه از دو سو بیدرنگ دل هر دو جوشان ز صفرای جذگ

در صف چون مرزا درهم آویختند چو چشمان عشاق خون ریختند
 ز موج سپاه رز گرد زمین گلین گشت چرخ و زمین آهذین
 ملخص سخن در آن میدان فساد و عناد کران تا کوان سعاب اجل کله زده
 و ابر هلاک تنق بسته و از رگ ابر بلا یعنی بالارک مرد انگن باران خون
 بر عرصه چمنستان کلزار می بارید و از میخ دیگهای جوشان و توپهای
 خوشان صانقه عالم سوز بر خیابان صفواف مضاف می افتاد و از سوی دیگر
 افروزش برق نیخ بیدربیغ از نیام دلواران خرم بخت نیره روزان پکدیگر
 می سوخت و بالوش تگرگ آتشین از تنفس رعد آهنگ برقداران مزعع
 حیات مرده دلان درهم می کوشت - و در هر گوشه از قوس قزح کمانهای
 بلند خانه کمین کشایین زاله نیر زدگیر چون اجل پرآن پیرواز درآمده بود
 و شمه جا بیدستان ترکش راست کیشان از سرمه هری زمهور بر مرگ در غیر
 موس مخزان گرم برگ ریزان شده از هر طرف دلبران تهور شعار از سر بی
 باکی در سایه سروستان نیزهای قیامت قامت خرامان شده به گلگشت
 سوسن زار سناهای بوجه جانستان درآمده از فرط اهتزاز تهور آغوش شوق
 برکشاده سبی قدان ناک دائمی را مانند دلبران سرکش در برگشیده
 بر لاله ستان خون می غلطیدند - و در آن میان احیاناً کلهای زخم بی
 تکلف بر سر زده دسته دسته سوسن دشنۀ سیاه زاب و نیلوفر خنجر شاداب
 بی مبالات حریقانه بر کمر گاه یکدیگر می خلائیدند - و چندی از مردمان
 شیر انگن از طرفین باین روش دست تنگ در آفوش کشاده شاهدان
 جراحتهای خون گرم در آورده بخاک و خون تا بامداد روز نشور خفتند -
 و بسی هژبران شیر آوز صید غمراً آهوان شیر شکار یعنی چشم جوهر
 خنجر زهر آب دار گشته دیده طمع از زندگی بستند - و چندین دلواران
 تهور شعله گرفتار غفعه دهان ناک خونخوار و اسیر کند پر خم دلوز

نیزهای صفوی قامت شده خیر باد جان گفتند - قضا را درین اثناء از آن جا که کارگریهای بخت موافق و یاریهای اقبال مساعد است بعضی امرای بادشاهی بکار فرمائی نفس امارة در عین گرمی کارزار از مراسم اقامت پهلو تهی کرده توفیق نیافتند که مصدر امری شوند و جمعی که بوسیله نفاق از آسیب جنگ گزندی نیافته سلامت مانده بودند رو بیادیه فرار نهادند و زیاده بر سی چهل نفر گرد و پیش سواری دارا شکوه نهادند و بقیه مردم عذان استقاهمت از دست دادند - لاجرم آن سلطان آشفته روزگار بی اختیار از جاه و مال حرمان نصیب افتاده رضا بقاضا و مرضیات آهی داده از روحی بیچارگی و اضطرار عذر بازگشت و امتنی ساخته ثبات قدم را خیر باد گفت و خیمه و خرگاه و سائر اسباب و سوانح ام دولت را بتاراج غارتگران داده قریب بشام بلطف طراب تمام داخل اکبر آباد گشت و زیاده بر یک پهر شب در آن مقام نیز توقف مناسب ندانسته راه لاهور پیش گرفت - همدست ید قدرت عزیز کرده جذب عزت بادشاهزاده محمد او زنگ زیب بهادر با فر سلیمانی و شوکت صاحبہ رانی چهرو دولت بر افروخته و اسباب جاه و جلال بر افزایش برسم و آئین شایان و توره و توزک نمایان در قرار گاه هزیمتیان نزول نموده مراسم شکر آهی بجا آوردند - و از آن جا بدوكوچ بیان نور مذول تشریف آورده ظاهر اکبر آباد را مضرب خیام نصرت ساختند و سائر ازکان دولت و اعیان مملکت با خویشان و متفسبان بقدم اطاعت پیش آمدہ جمیع امرای عظام و مردم معتبر درگاه بآن حضرت والا مرتبت اقتدا نموده سعادت ملازمت لازم الدرکت دریافتند - و گروه گروه مردم بطمع اضافه منصب سر رشته و فاداری از دست داده رعایت نمک خداوند قدیم بر طاق بلند گذاشتند - چون بی حقیقتی مردم و بظهور نرسیدن آئین سلوک و دلگرمی که از بادشاه را

مظفر و متصور توقع داشتند باعث کدروت و ملال خاطر اشرف گردید
لا جرم خان حقیقت نشان مقرب الحضرت فتحل خان که بمزید اعتبار
و فتوح اعتقاد بسبب محرومیت و حفظ اسرار سلطنت از اقران امتیاز
داشت با فرمان عالیشلن نزد شاه نصرت دستگاه فرستاده و بعضی پیغامهای
زبانی نیز دادند - خلاصه مضمون فرمان عالیشلن آنکه

فرمان عالی شان

چون کوکبه جاه و جلال آن فرخنده کوکب برج اجلال را در
نزدیکیهای دارالخلانه اتفاق فرزل افتاده و خبر قرب وصال و رسول آن یوسف
که علن اقبال و قبول که در مدت دوری ضروری از ملازمت قبله حقیقی
و خدارند مجازی خویشن حوصله نصیب و بی شکیب بود بنواحی
این مصر عزت رسید بحکم استیلامی شدت اشتباق که لازمه بعد عهد فراق
و مقتضای قرب وصال است خاطر اشرف بی اختیار بدیریافت نقای
فرخنده آن خجسته اطوار آرزومند است - با وجود غایه افراط محبت
اشرف و استیلامی اقتضای شدت شوق آن فرزند کامگار توقف آن قرۃ العین
خلافت دزین فرزدیکی بغیر از سخت جانی و سست مهری دیمُر چه
تصوّر نموده آید - اگر بکارگیری طلب صدق و از راه تعظیم و تکریم والد ماجد
پائی ارادت در رکاب سعادت آورده رهگوای وادی آرزو گردد از فیض
ملاقات این نیازمند درگاه الهی که دوباره زندگانی یافته از سر نو بعالی وجود
آمده سعادت ازدوز گشته چهرا شادمانی را بضیایی جاودانی برافروزد
و هر آینه از دولت دو جهانی تعلیع و برخورد ازی یافته کاپیب مرادات
صورت و معنی خواهد گشت *

(۳۰۴)

چون خان والا مکان فرمان سعادت عفوان را با پیغامهای زیالی رسانید
همه را بسمع قبول اصغا نموده و آداب اطاعت و انقياد بجها آورده در جواب
بدین مضمون عرضداشت ارسال داشتند *

جواب فرمان

مراسم سجدۂ شکر و تسلیم و لوازم تعظیم و تکریم بجها آورده بعرض
میرساند که فرمان فرخنده عفوان مشتمل بر کیفیت آرزومندی خاطر فیض
مظاہر بزود رسیدن این پروردۂ نعمت و برآورده تربیت بزمیں بوس حضور
فایض النور شرف صدور و عز وارود یافت - از دریافت مضمون الشغل
مشحون آن چربیدۂ فیض که هر کلمه اش سرمایه ده انوار برکات و هر فقره اش
پیرایه پیوای حیات بود سرتاسر صفحه خاطر زینت جمعیت و طراز
شگفتگی یانه روکش نسخه رنگین بهتر گردید - فروغ آن آیات رحمت
و شمول نشانه عاطفت از سر نو پرتو وصول بر بام و در طارم دماغ گستردۀ
سرهار نشانی طراوت و مسُرّت ساخت - شکر این عذایات نازه و مرحمت
بی اندازه که از ظرف طاقت تحریر و تقریر بیرون نست از تنگی دستگاه
لفظ و معنی چکونه بتقریر زبان کثیر بیان راست آید - * مصراع *

هم مگر لطف شما پیش نهد گامی چند

الحمد لله و المفت که خاصیت صدق ارادت مضر و خلوص عقیدت
مکفون در ضمیر منیر آن حضرت جانی خود کرده بتازگی فروغ ظهور از
نهانکده باطن بر روی بروز انداخت و از سلسله چنینی اقبال آسمانی
و فیض خواهش جسمی و جالی بفوز کمال عقلیت حضرت ظل سیحانی
رسیده گلشن مراد و امید شگفتگ و خندان گشت - اکذون که کار از اظهار

عواطف بسمی و مراسم ظاهری گزشنه بخواهش حقیقت رسیده و رایحه
التفات معذوبی بمشام آرزو فایز گشته باعث مزید حیات گردید امیدوار
است که اسباب مواعملت این دور افتاده در وقت مسعود و ساعت
سعادت آمود دست بهم دهد و از فیض قدم بوس آن حضرت که فی الحقیقت
برکت روزگار و آیت بحمد پیورده کار ازد و روزگاران انتظار این وقت
و آرزوی روزی شدن این روز داشت بر مواد خاطر فیروز گشته از تجلیع
دیدار فایض الانوار روزنه دیده متنظر را بوکش دریحه مشق مهر انور سازد
روزنه این دراز نفسی و کونه اندیشه میداند *

خان مذکور شاد کام مراجعت نموده حقیقت حال بعرض اشرف
رسانید و عیند اشت از نظر فیض اثر گزرازید - خدیو عالم خدایگان دارالخلافه
لذی ادم از آداب اندیشه و سعادت مفسی آن کامل الذاصب نام الذصیب
قویین مسرت دشنه روز دیگر اشتبیق زیاده از حد نموده خان معز الیه را
با تحف و جواهر گرانمایه بتو فیضدازد و پیامهای شوق آمیز بزبان فصلیع
بیان آن سو آمد فضائی زمان حواله فرمودند - چون بعد از برگشتن خان
معز الیه جمعی از مفسدان ناحق شناس خواهش اعلیٰ حضرت در بدلس
دیگر باظر آن والا جاه جلوه داده خاطر خطیر را بغايت متغیر ساخته بودند
این صرتبه که باز آن کامل فرهنگ باتحف مذکور بادای پیغام پرداخت
بغیر هائب و حدس درست دویافت که فنه اذگیران غبار تلفت و گرد
وحشت بمحرومی بر از گیخته اند که الفت و موافقت و صلح و صفا بهیع
دو درمیان راه ندارد بمقتضای حق مقنم بچاره سازی این معامله از دست
رقنه درآمده از راه دانش و فرهنگ بی غرضانه به تقویر دلپذیر بمحرومی
بادای مطلب پرداخت که همه دلنشیں آن سرور گشت - از آنجا که
بر وفق کلام معجز نظام حضرت رسول امین که بیان متین کار سحر میکند

گفتار دلپذیر ان حکمت پژوه که بزیور تقریر آرایش پذیرگشته بود اولاً در باطن شاه والا جاه ناگف تمام فموده بر قرار معهود باز آورد لیکن از آنجا که معامله موقوف بر رای و تجویز دیگر مردم بود بیک حرف آنها فتور در جمیع امور اقتداره ملتهسات غافل خان از خاطر انور محو شد . خان مشاور الیه چون دید که تلافی و تدارک این معنی اصل صوات نمی بندد و معامله بحسن تدبیر و اطف تقریر چاره نمی پذیروند چنان دستوری خواسته بی نیل مقصد مراجعت نموده آنچه دیده بود بعرض اشرف رسائید .
حضرت خلافت مرتبت باز از روی خطابی مصلحت فرمان عالیشان دیگر بقلم آورده مصحوب خلیل الله خان که فی الجمله آزادگی از آن حضرت داشت و غافل خان فوستادند *

نقل فرمان

درین مدت آن فرزند اوجمند همواره در صدد تحصیل خرسندی و همه جا در مقام اقامت مراسم رضامندی صاشدلا پیوسته در پی خدمات پسندیده بود چنانچه در حصول مرضی اشرف اهل بتقدیر از خود راضی نکشنه اکتفون وجه این همه سواد ادب و این مایه کم مهری نسبت بوالد والا قدر که مستلزم بدیع دارین است و این همه دلگرانی و رنجش خاطر بی وجه و سبب ظاهر نیست و بآنکه چشم داشت انواع رها جوئی و لخلص پژوهی داشت بی آنکه مراسم عیادت و استفسار کوفت جسمانی ما به ظهور رسد و رعایت حقوق تربیت بعیان آید منتعجب که باعث این همه نا مهربانی و علت این مایه سرگرانی در واقع چه باشد - این معنی اگرچه بذلبر ساعیت ارباب غرض و عفاد و بفریب و افساد ارباب

فتنه و فساد رو داده فردیک است از شیوه کریمه آن فرزند ارجمند بغايت دور فما باشد - چون غرض پرستان فتنه انگيز گیفیت عذایت و اشلاق والا بلباس نامناسب و بدترین صورتی که هرگز در خاطر الشرف خطور نکرده . در نظر آن فرزند ارجمند جلوه داده اند اگر بنفس نفیس از ملازمت فیض و تبیت استسعاد یافته بوجوه معقوله گیفیت حال را بفهمد و معامله را بطرح انداخته ما را دشمن کام نسازد گنجایش دارد چه درین هم هم گرد اکبرتی که بر صفا خانه خاطر اذور آن فرزند فشسته بزال لطف مقال و حسن بیان معنو ساخته می شود و هم مطلب صحیحه ما که ناراستن همداستن شده آن را مفسدة نامیده بوجه ناشایست خاطر نشان نموده اند پرتو راستی بر ساخت ضمیر اذور آن فرزند انداخته باعث رفع کلفت گردد *

پس از ادائی پیغام و رسائیدن فرمان خلیل الله خان در خلوت بر یافته فاعل خان بیرون ماند و مردم می گویند که در آن وقت خان مذکور مقصد اشرف را لباس فاخوش پوشانیده ببدترین وضعی در نظر افرو در آورد و باتفاق بعضی مردم دیگر بجهانی وفا و وفا نقاق و شفاق در میان آورده بقید آن حضرت و تسخیر آنها را ضد خزانی کنگاش داد . آن سورر ادب پر بحسب ظاهر از زی ' مصلحت خلیل الله خان را نظیرند نگاهداشته بفضل خان جواب دادند که چون درین وقت بسبی وقوع بعضی امور معامله رنگی دیگر بر کرده خاطر از جانب آن حضرت جمع زدارد و ظن غالب اینست که هذگام دریافت ملازمت بمقام انتقام در آمده قصد امر دیگر نمایند بدانو آن آمدن خبر خواه خلق الله صورت نمی بدد - خان مذکور برگشته آمده حقیقت مفصل خاطر نشان اشرف ساخت و ظاهر نمود که اکنون کار از کار سازی نامه و پیغام گزشته بهبودی چهره نما نیست بلکه احتمال چیزهای دیگر است - بدینو آن اعلی حضرت

محض از ملاحظه آنکه میادا مفسدان بی اطلاع باد شاهزاده والا مقدار خیال خامی اندیشیده اندیشه فاسد را بخود راه دهنده ابواب قلعه را مسدود ساخته حفظ و حراست آن را که اهم مهمات بود بعدها دولت خواهان مقرر نمودند - همین که شب بسر آمد جمعی کثیر از ملازمان شاهی پنهانی خود را پیامی حصار رسانیده بشغل محاججه پرداختند - از آن رو که استحکام آن قلعه استوار سپهر مدار مرتبه فداشت که بمحض بورش و نقب و ملچار برآن دست توان یافت و از پرانیدن برج و دیوارش که بسبب عمق خذق تا به آب رسیده بود تصور تسخیر آن در آینه خیال صورت توان بست در پنهان دیوارهای شهر و باغات دور قلعه درآمده رد و بدل توبه و تغذگ درمیان آوردند - اگرچه درونیان نیز بمقام مدافعت درآمده شرط ممانعت چنانچه حق مقام بود بجای آوردن اما اکثری از ناسعادتمدان که همگز سینه سپر تیر قضا ذه نموده و پیوسته چون کمان پشت می نمودند تاب محاججه یک شبانه روز نیاورده خود را به بهانه مدد آب آوردن بیرون انگذند و جمعی که مازده بودند نیز چشم از رعایت حق نمک پوشیده خواستند که بوسیله امان و زینهای خواهی بیرون آیند - اعلیٰ حضرت بیرین کیفیت مطلع شده هرچند خواستند که آن جماعت فاحق شناسان از سوء خاتمت و اظهار نفاق پر حذر بوده طریقه ونا و وفاق سپرند اثربی برآن متوجه شد - لاجرم در مصالحت زده فاضل خان را باز بفرمان عالی شان فرستادند - خلاصه مضمونش آن که

فرمان

خدایراست بزرگی و ملک بی انبار
بدیگری که تو بینی بعاریت داشت

کلید نفع اقالیم در خرائی اوست
 کسی بقوه بازی خویش نکشادست
 مگر اهل معرفتی هل با خود بندی
 نه در خرابه دنیا که محنت آبادست
 جهان بر آب نهادست و عاقلان دانند
 که روی آب نه جای قرار بندیادست

در انجام حاجات و برآمد مهمات بخت مساعد و اقبال موافق بوده در
 هر وقت و همه حال ادوار چرخ و افقلاب لیل و نهار بکام آن فرزند ارجمند
 باد - این راقعه حیرت افزای که نصیب خلیفه زمان و زمین گردیده و آن
 مایه کدورت و ام که گرد صفوت کدا ضمیر مذیع خدیو هفت کشور گشته
 کار بعای رسیده که دور فانک در هیچ مرتبه از مراتب آزار به هیچ وجه
 کوتاهی نمی کند و اقبال در هر پله از دستیاری پا کشیده از تقدیم امور
 فامرضی دست باز نمی دارد - لاجرم از افسوسگی خرامش سپهر بی مدار
 و حرکت فاهنجهار و گردش بی روش وزیر دست از کار و کار از دست
 رفته خود خوبیان رخصت بیان آن نمی دهد و این مایه حزن و اندوه
 و جذبه خواشش خاطر اخلاص پرور دل سنجیان آن بی مهر را از جای در
 نمی آرد - درین مدت منمامی خود دقیقه از دقایق نیک ادب و عدم
 حفظ مراتب از آن فرزند بظهور نیامده و جز تحصیل رضا و سعی در مرضی
 والد بزرگوار از خود امر دیگر بواقع نه پیوسته - اکنون که ما بتوانیم غایبت
 بزرانی از سلطنت صوری در گزشنه بادشاهی معنوی اختیار نموده ایم
 و باعلم آنی از کیفیت زمانه آگاهی یافته در زاده عزلت به پرستاری
 حضرت باری تعالیٰ جل شانه در آمده ایم و روانی کار فرمالروانی که مدار
 رونق کارخانه خدائی برآنست او بخود متعلق می شنلسد و ذاکردادشت